

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maciej Kowalski

w sprawie z wniosku E. K. i P. K.
z udziałem I. N., R. N. i Gminy Kobylnica
o rozgraniczenie,
na posiedzeniu niejawnym 30 stycznia 2023 r.
w Izbie Cywilnej w Warszawie,
na skutek skargi kasacyjnej E. K.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Słupsku
z 29 listopada 2021 r., sygn. akt IV Ca 203/21,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną wnioskodawczyni od postanowienia Sądu Okręgowego z 29 listopada 2021 roku w sprawie z wniosku E. K., P. K. z udziałem I. N., R. N. oraz Gminy Kobylnica o rozgraniczenie należy podnieść, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, o przede wszystkim publicznoprawnym celu (postanowienia SN: z 7 października 2020 r., II CSK 670/19; z 24 lutego 2016 r., V CSK 488/15). Sąd Najwyższy jako sąd kasacyjny, nie jest sądem powszechnym trzeciej instancji, zaś skarga kasacyjna nie jest środkiem zaskarżenia przysługującym od każdego rozstrzygnięcia sądu drugiej

instancji kończącego postępowanie w sprawie. Rolą skargi kasacyjnej nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających uchybienia, lecz ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa oraz wkład Sądu Najwyższego w rozwój orzecznictwa i prawa pozytywnego.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżąca przytoczyła przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., tj. istnienie istotnego zagadnienia prawnego.

Przedstawienie okoliczności, uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, polega na sformułowaniu samego zagadnienia oraz wskazaniu argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych, w tym także, na sformułowaniu własnego stanowiska przez skarżącego. Wywód ten powinien być zbliżony do tego, jaki jest przyjęty przy przedstawianiu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (zob. postanowienie SN z 9 maja 2006 r., V CSK 75/06). Twierdzenie o występowaniu istotnego zagadnienia prawnego jest uzasadnione tylko wtedy, kiedy przedstawiony problem prawny nie został jeszcze rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy lub kiedy istnieją rozbieżne poglądy w tym zakresie, wynikające z odmiennej wykładni przepisów konstruujących to zagadnienie (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 10 marca 2010 r., II UK 363/09 i z 12 marca 2010 r., II UK 400/09).

Skarżąca wskazała, że w sprawie występuje zagadnienie prawne dotyczące wyjaśnienia problemu czy w przypadku zastosowania kryterium ustalenia podstaw rozgraniczenia na zasadzie stanu prawnego - wystąpienie jego przesłanek – w oparciu o dokumentację, jego wykazującą, co do której istnieją istotne wątpliwości niepozwalające na jego zastosowanie, można dokonać rozgraniczenia

na jego podstawie, zgodnie z zasadą swobody co do rodzaju środków dowodowych, a ocena ich mocy, może nastąpić swobodnie, podczas gdy podstawa wydania rozstrzygnięcia o rozgraniczeniu, uzależniona jest od odtworzenia najbardziej obiektywnego stanu nieruchomości na podstawie odpowiedniego kryterium wskazanego w treści art. 153 k.c.

Skarżąca nie wykazała wątpliwości prawnych wiążących się z przedstawionym zagadnieniem. Zmierza ono w istocie do zakwestionowania poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych. Sądy orzekające wyjaśniły kolejność stosowania przesłanek rozgraniczenia wskazanych w art. 153 k.c. podkreślając, że w postępowaniu sądowym rozgraniczenie następuje na podstawie jednego z kryteriów jakimi są stan prawny, ostatni spokojny stan posiadania oraz wszelkie okoliczności, zaś kryteria te mają zastosowanie w kolejności, w jakiej zostały wymienione i odnosząc się do stosowanych kryteriów. Sąd Okręgowy prawidłowo wskazał na zastosowanie zasady swobodnej oceny dowodów podkreślając, że zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwolił Sądowi rozpoznającemu apelację na konstatację, że dokonane przez Sąd Rejonowy ustalenia stanu faktycznego, stanowiące podstawę wydania zaskarżonego wyroku, były prawidłowe, zaś sąd I instancji właściwie ocenił zebrany materiał dowodowy, kierując się przy tym zasadami logicznego rozumowania.

Zagadnienie prawne uzasadniające przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania musi być zagadnieniem ściśle jurydycznym, dającym się przedstawić w sposób syntetyczny i oderwany od kontrowersji dotyczących ustaleń lub oceny dowodów (zob. postanowienie SN z 22 grudnia 2008 r., III CSK 285/08; z 31 stycznia 2022 r., I CSK 128/22).

Sformułowane przez skarżącego zagadnienie prawne stanowi w istocie pytanie o rozstrzygnięcie w sprawie ze względu na jej szczególne okoliczności faktyczne co uniemożliwia udzielenie odpowiedzi, która miałaby znaczenie nie tylko w sprawie niniejszej, ale także innych podobnych sprawach.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

